

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΜΕΤ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΪΟΣ

1893. ΑΡΙΘ. 308

Συνδρ. έτος: εν Έλλάδι Δρ. 1:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ,

Εξ ουδένα, κλην των τακτικων ανταποκριτων, στέλλεται η «Εφημερις των παιδων» άνευ προκληρωμης.

Βικτωρικη φρ. 2:

Εν δώ Σταδιον αριθ. 26.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΒΙΟΥ.

Δύο τινα όφελόμενα να έχωμεν εις τον νουν μας, όταν θέλωμεν να εκτιμήσωμεν την επιτυχίαν του βίου.

1. "Οτι ζωαι τινες, αιτινες κατά την εκτιμήσιν τινων θεωρουνται επιτυχεις, πρίπει κατά ύψίστην έννοιαν να διακηρυχθωσιν άνεπιτυχεις. Πολλοι νομιζουσι ότι επιτυχάνει τις εις τον βιον, εάν κερδίση τα προς το ζην, η αν ηπλούτησεν, άλλ' άνθρωπος τις ημπορει να αποκτήση ταυτα και όμως να μη επιτύχη εις τον βιον. Έάν εκλούτησε με την άπόλειαν της υγείας του, η με δόλον, η με άλλα άτιμα μέσα, ο βιος του τοιούτου δεν ημπορει να όνομασθη επιτυχής.

2. "Οτι άλλαι ζωαι, αιτινες κατά τινας θεωρουνται άνεπιτυχεις, πρίπει κατά την ύψίστην έννοιαν, να κηρυχθωσιν ως επιτυχεις. Ο βίβλος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστου, υπό μίαν έπιφιν, ητο άποτυχία, διότι την ζωήν του διήλθεν εν πτωχείαι και την έτελειωσεν εν άφανείαι και αίσχυνή. Μανθάνομεν εκ του Ευαγγελίου ότι έστεφανώθη με στεφανον εξ άκανθων, έρραπισθη, και ένεπτύσθη, και όμως ποτέ ο Χριστός δεν ητο τόσο άποτυχής, ως όταν τον εκρέμασαν εις τον σταυρόν, διότι έτελειωσε το έργον, το όποιον έδόθη εις αυτόν να εκτελέση.

Ο Μιλτων τελειώσας τον «Απολεσθέντα Παράδεισον» έπώλησεν εις βιβλιοπάλαι άντι μόνον δέκα πέντε λιρών, άλλά δια τουτο δεν δυνάμεθα να είπωμεν ότι ο Μιλτων απέτυχεν εις την ζωήν του.

"Ο,τι ημπορει να θεωρηθη από τινας ως άποτυχία, ημπορει να είναι επιτυχία εν τη αληθεστάτη σημασίη. Έπαρχουσι μάλα ταυτα πράγματα τινα, άτινα κατ' ευσείαν τεινουςιν εις την επιτυχίαν του βίου.

Το πρώτον μεταξύ τούτων είναι η φιληργία, άνευ της οποιας δεν ημπορει να υπάρξη επιτυχία, και πρόοδος. Ζώομεν εις καιρους, κατά τους όποιους ο συναγωνισμός εινε μέγας, και αν τις δεν εργάζεται, και πολύ μάλιστα, παραγκωνίζεται και μένει όπισθεν. Εινε αληθές τώρα, καθώς ητο και εις τας ημέρας του Σολωμώντος, ότι εις χείρ του έπιμελούς δεν στερείται.»

Τινες νομιζουσι ότι δύνανται να άπαλλαχθωσιν από πολλήν εργασίαν, διότι εκ φύσεως είναι εύφεις και ικανοί, ότι η επιτηδειότης η εύφροια δύνανται να άντικαταστή-

σουν την επιμέλειαν. Εις τους τοιούτους εφαρμόζεται ο μύθος του λαγωού και της χελώνης περί της σταδιοδρομίας των, καθ' ην άνεχώρησαν μέν όμοι, άλλ' ο δέν λαγώς έμπιστευόμενος εις το φυσικόν αυτού δάρον της ταχύτητος ημεινεν εις το μέσον της σταδιοδρομίας και έκοιμήθη, η δέ χελώνη εξηκολούθησε τον δρόμον της και εκέρδισε το βραβαίον. Με διαρκή και καλήν εργασίαν επιτυγχάνονται και εκείνα τα πράγματα, τα όποια άνευ αυτών με μόνην την εύφροιν άποτυγχάνονται. Η Ιστορία μας διδάσκει ότι οι μεγαλοφύεστατοι άνθρωποι ύπήρξαν μεγάλης επιμελείας και άνευδότης εκμιονης. Ουδεις αληθώς έξοχο: άνθρωπος ύπήρξεν ποτέ άνευ φιλοπονίας.

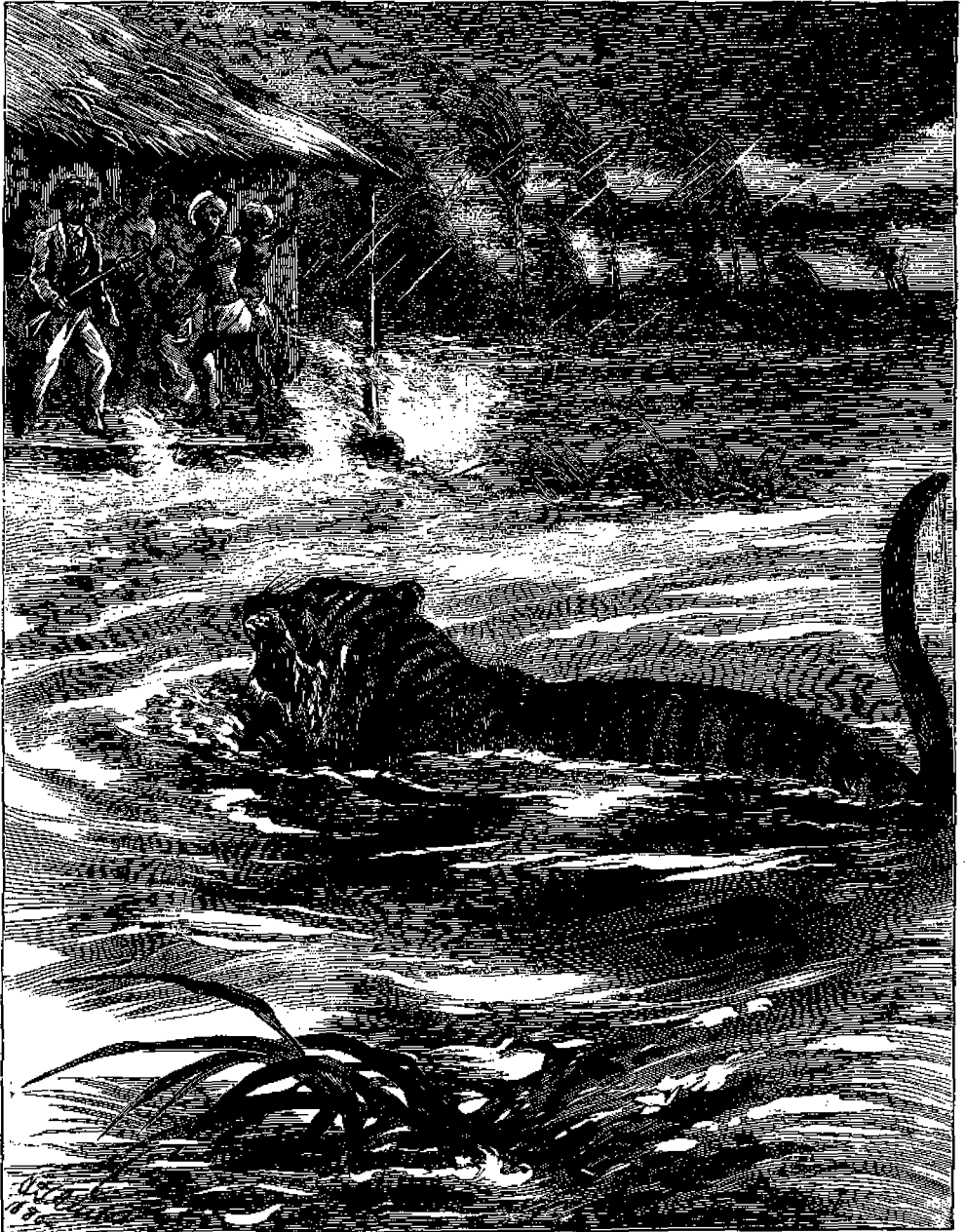
Τινες νομιζουσι ότι η επιτυχία προέρχεται, ως επί το πλείστον, καθώς λέγουσι, «εκ τύχης,» ότι εινε αποτέλεσμα περιστάσεων, επί των όποιων αυτοί έχουσι μικράν η καμμίαν έπιρροήν, νομιζουσι δηλ. ότι αν αι περιστάσεις ηνε ευνοϊκαι, δεν έχουσι άνέγκην να εργασθωσιν, εάν δε μη ευνοϊκαι, πάλιν η εργασία αυτών εινε ανωφελής. Και εινε μέν αληθές ότι ο άνθρωπος δεν δημιουργει τας περιστάσεις, άλλ' όμως ημπορει να εινε ο αρχιτέκτων αυτών, και από την αυτήν ύλην, ένω εις κτιζει παλάτια, ο άλλος καλύβας. Τα τούθλα και η άμμος εινε άπλως άμμος και τούθλα, έως στου δ αρχιτέκτων κατασκευάση τι εξ αυτών. Κατά τον αυτόν τρόπον, υπό τας αυτας περιστάσεις, ένω εις έγείρει εν μεγαλοπρεπές οικοδόμημα, ο άλλος, ένσκα όνηρίας και άνικανότητος, ζη πάντοτε μεταξυ των έρειπίων. Αι περιστάσεις σπανίως καταβάλλουσι ισχυρόν τινα άνθρωπον, άλλ' αυτός καταβάλλει τας περιστάσεις.

Έναντίον όλων των έμποδιων, άτινα έχουσι οι μεγάλοι άνδρες του κόσμου εις τον βιον των, αυτοί επί τέλους εξήλθον νικηται και εν θριαμβώ. Ο Μιλτων έγραψε τον «Απολεσθέντα Παράδεισον», ένω ητο τωρλός και πτωχός. Ο Λούθηρος, πριν δυνηθη να ιδρύση την «Αναμόρφωσιν» ειχε να άντιμετωπίση την κλάνη χιλίων ετών, την ήνωμένην δύναμιν της τυραννικης Ιεραρχίας του Πάπα, και την κατάραν του Γερμανικού Κράτους. Ο Λινναίος, ότε έσπούδαζε την βοτανικήν, ητο τόσο πτωχός, ώστε ήναγκάζετο να διορθώνη τα ύποδήματά του με διπλωμένον χάρτην, και συχνά να έπαιτῆ από τους φίλους του την τροφήν του. © Κολύμβος δ

νοῦ κινδύνου, εταξείδευον φιλικῶς ἐπὶ ὁλόκληρον ἡμέραν νύσσει, ἕως οὐ ἡ σχεδία προσήραξεν εἰς ἀμμόδην τινα καμπὴν τοῦ ποταμοῦ, καὶ τότε διὰ μίαν ἢ Τίγγρις ἐπὶ ἤσυχως ἐπὶ τὴν ἄμμον, ἀφήσασαν τοὺς συντρόφους τῆς ἀνενοχλήτους, οἱ δὲ ἄνδρες ἐξήγαγον τὰς γυναῖκας καὶ το

τὴν εἰρηνικὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ! Εἶθε τοῦτο νὰ ἐπέλθῃ ταχέως.

— Ἡ Γαλλία ὑπερέχει πάσαι τὰς ἄλλας χώρας κατὰ τοῦτο ὅτι ἔχει τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν εἰς τὰ γραφεῖα ἐργαζομένων γυναικῶν.

Ὁ ἐκ τῆς πλημμύρας κοινὸς κίνδυνος.

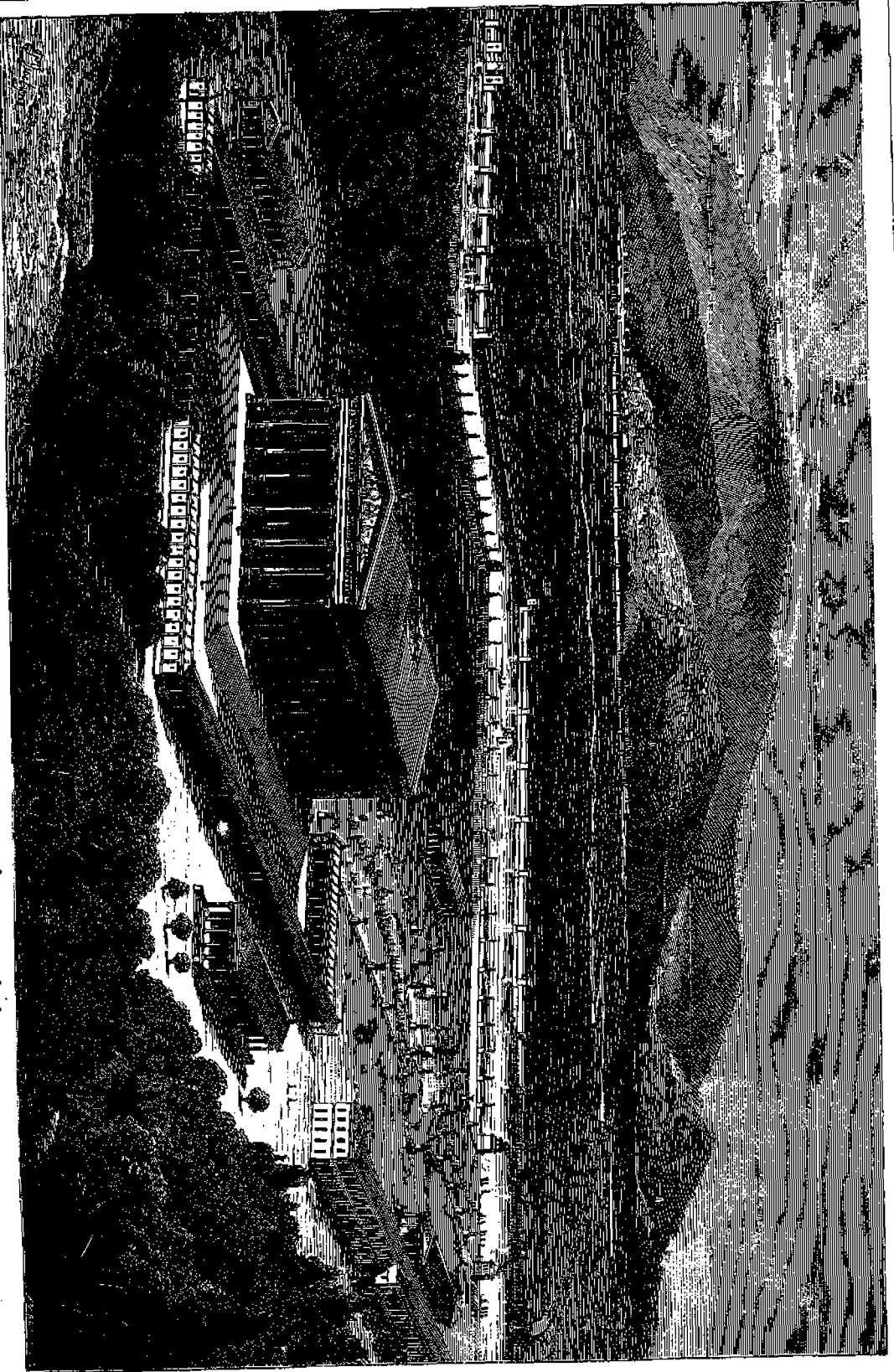
νάπιον ἀσφαλῶς εἰς τὴν ξηρὰν. Κοινὸς φόβος καὶ κοινὰ συμφέροντα πολλακίς συνδέουσι στενότερα καὶ αὐτὰ τὰ ἐχθρικῶς διακείμενα πρὸς ἄλληλα ζῶα καὶ ἀνθρώπους. Πόσον εὐχάριστος ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν τὰ ἄγρια θηρία θὰ συγκατοικοῦν μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὲ τὰ ἀθάνα ζῶα ἐν ὁμοιοῖα ὑπὸ

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΒΘΗΣΙΑΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

Ἐν τῇ λαμπρότητι αὐτοῦ.

Ἡ πόλις Ἐφεσος ἦτο μία τῶν 12 Ἰωνικῶν

Ο Μικρός Άρσενάλος των Αρμενίων.

πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἔκειτο δὲ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Καῦστρου.

Κατὰ τὴν μυθολογίαν ἐθεμελιώθη ὑπὸ τῶν Ἀραζόνων, ὅταν αὐταὶ κατέβησαν ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Θερμόδοντος διὰ τὴν πολεμῆσαι κατὰ τοῦ Θησέως. Ἐκατοικεῖτο δὲ ἀπὸ Κάρος καὶ Δέλεας, οἵτινες ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Ἰονίων ἀποικίων ὑπὸ τὸν Ἀνδροκλον, τὸν υἱὸν τοῦ Κόδρου, τοῦ τελευταίου βασιλέως τῶν Ἀθηναίων.

Ἡ Ἐφεσος ἔνεκα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, εἰς τὸν ὁποῖον προσήρχοντο μυριάδες προσκυνητῶν, εἶχε ταχέως αὐξήσει εἰς μεγάλην καὶ πλουσίαν πόλιν, ἣτις ἐκυβερνᾶτο ἀπὸ Γερουσίαν καὶ Βουλὴν, διετήρησε δὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Κροίσου βασιλείας τῶν Ἀυδῶν, ὅστις προσήρτησεν αὐτὴν εἰς τὸ βασιλεῖόν του. Ἀπὸ τῶν Ἀυδῶν μετέβη διαδοχικῶς εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν Περσῶν, τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν Ῥωμαίων, ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν ὁποίων κατέστη πράγματι «ὁ ὁ φ θ α λ μ ὁ ς τ ῆ ς Ἀ σ ί α ς». Κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἤρξατο νὰ παρακμάζει, τῶρα δ' εἶναι σωρὸς ἐρείπιων.

Ἡ Ἐφεσος ἦτο μία τῶν πόλεων, αἵτινες διαφυλονεῖκουσαν τὸ προνόμιον, ὅτι ἐν αὐταῖς εἶδε τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦτου ὁ ποιητὴς Ὀμηρὸς ἦτο δὲ ἡ γενέτειρα πόλις τοῦ διασημοῦ ζωγράφου Χαρρασίειου, πιδανὸν δὲ καὶ τοῦ Ἀπελλοῦς, ἐκ δὲ τῶν φιλοσόφων τοῦ Ἡρακλείτου καὶ τοῦ Ἐρμοδώρου καὶ τοῦ ποιητοῦ Ἰππόνακος, τοῦ ἐφευρέτου τῆς παραφιδίας.

Ἀλλὰ τὴν κυρίαν δόξαν τῆς ὤφειλεν εἰς τὸν λαμπρὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ὁποίου ὑπὸ τῶν Γότθων, καὶ αὐτὴ ἡ πόλις ἤρξατο νὰ παρακμάζει.

Ἡ πρώτη θεμελίωσις τοῦ ναοῦ τούτου ἐγένετο πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἰωνικῶν ἀποικίων εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἐλατρώετο δ' ἐν αὐτῷ ἡ θεὰ Ἀρτεμις, ἐμπεριέχθη δὲ καὶ ἐπτάκις ἀνεκαινίσθη δαπάνῃ ὅλης τῆς Ἀσίας, καὶ οὕτω κατέστη ἐν τῶν ἐπτά θαυμάτων τοῦ κόσμου. Τὸ μήκος τοῦ ναοῦ τούτου ἦτο 425 πόδ. τὸ δὲ πλάτος 225' ἡ σπέκη, ἣτις συνίστατο ἐκ κέδρου, ἐστηρίζετο ἐπὶ μαρμαρίνῳ... ὑποστηρίζομένων ὑπὸ 128 στύλων, ἐκάστου 80 ποδ., τὸ ὕψος, κατὰ δὲ τὸν Πλίνουον ἕκαστος στύλος ἦτο ὄρθρον ἑνὸς βασιλέως.

Τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος ἦτο ἐξ ἐλφραντόδοντος πεποικιλμένον μὲ χρυσόν, ἦτο δὲ ὁ μέγιστος τῶν ἑλληνικῶν ναῶν κατέχων χῶρον τέσσαρας φορὰς μεγαλειέτερον τοῦ χώρου τοῦ κατεχομένου ὑπὸ τοῦ Παρθενῶνος ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ὠραιότης τοῦ ἐσωτερικοῦ καθίστατο λαμπροτέρα ἐκ τῆς παρουσίας τῶν ἔργων τῶν ἐξοχαιάτων γλυπτῶν καὶ τοῦ πλούτου, πρὸς τὰ ὁποῖα μόνον τὸ ἐν Δελφοῖς Μαντεῖον ἤμιλλετο.

Καθ' ἦν νύκτα ἐγεννήθη ὁ Ἀλέξανδρος τὸ 356, ὁ μεγαλοκρετῆς οὗτος ναὸς κατεκρή ὑπὸ τῆς Ἡρατοστράτου, ὅστις διὰ τοῦτου ἠθέλησε νὰ ἀποθανάτιση τὸ ὄνομά του. Μετὰ τινα ἔτη ὅταν ὁ Ἀλέξανδρος διήλθε διὰ τῆς Ἐφέσου καὶ ἐκράτειε νὰ ἀνοικοδομήσῃ αὐτόν, οἱ Ἐφέσιοι ἠρνήθησαν νὰ δεχθῶσι τὴν προσφορὰν ἐπὶ τῷ ὄνομα νὰ ἐγγραφῆ τὸ ὄνομά του ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ναοῦ, ἀνγρέθη δὲ διὰ συνεισφορῶν ἐξ ὅλων τῶν Ἰωνικῶν ἀποικίων.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου ἐξετείνετο ἐπὶ ἐν στάδιον γύρω τοῦ ναοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πόλις ἐπλημμύρησεν ἀπὸ κακούργους ὁ αὐτοκράτωρ Ἀἰγύσιος κατήργησεν αὐτό.

Τὴν Ἐφεσον ἐπεσκέψθη ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ εἰς αὐτὴν ἰδρῶθη μία τῶν πρώτων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, ἣτις ἐνγκαταριθμεῖται μεταξὺ τῶν ἐπτά ἐκκλησιῶν, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ἐστάλη ἡ πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου.

Εἰς τὴν Ἐφεσον προσέτι συνῆλθε καὶ μία τῶν ἐπτά Οἰκουμηνικῶν Συνόδων τὸ 431, ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ 2ου. Ἐπὶ ἑνὸς μέρους τῆς ἀρχαίας Ἐφέσου εἶναι χτισμένον πενιχρὸν τι Τουρκικὸν πολίχνιον, καλούμενον Ἄγρια Σουλούκ. Τὸ ὕψος τοῦ ναοῦ καὶ τῶν τειχῶν, φαίνεται ἐξηρησμένον πρὸς ἄλλας χρήσεις, διότι δὲν εὐρίσκονται ἐκεῖ τοιαῦτα εἶρηια. Πόσον παραδοκικὴ εἶναι ἡ δόξα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων! Μακάριον τὸ ἔθνος, μακάριος ὁ λαὸς, τοῦ ὁποίου Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος.

ΝΕΑ ΘΕΩΡΙΑ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ.

Πιστεύω δὲ ἠκούσατε τὸν τοῦ Δαρβίνου μῦθον, ὅν νὰ πιστεύῃ ἤρχισεν ἡ τάξις τῶν εὐθῶν. Ὁ μῦθος εἶν' ἀπίστευτος διὰ τὸ τερατώδες καὶ διὰ τὸ παράλογον, κοῦφον καὶ γελοιώδες. Μὰς λέγει εἰς τὸν μῦθον τοῦ ὁ μέγας ὁ Δαρβίνος ὅτι ἐγὼ καὶ σεις, μικροί, κί' ὁ ἴδιος ἐκεῖνος, κί' ἐν γένει δὲ οἱ ἄνθρωποι κατάγονται ἀπὸ μιᾶ Μικρῆ Ματιμοῦ ἑξακουστῆ ἐπὶ πολλῇ σοφίᾳ, καὶ ὅχι ἀπὸ τῆς Γραφῆς τὴν Εὔα τὴν καυμένην, ἔξ ἧς ὅλοι, πιστεύεται, δὲ εἶσθε γεννημένοι. Τοῦτο δὲ ἀνεκάλυψ' ὁ σοφὸς δὲ ἑνὸς νόμιου, ὅν ἔγραψε κί' ἀνέπτυξεν ἐντὸς μεγάλου τόμου. Καὶ νόμον ἔξελε εὐωσὸν ὀνομασ' ἐπομένως, ἀλλ' ἐν τῇ ἀναπτύξει του τὰ ὑπέρθευ' ὁ καυμένος. Κατὰ τὸν νόμον δὲ αὐτὸν ἡ πέτρας καὶ τὰ φύκια Σιγά, σιγά ἐγένεσαν μικρά, μικρά ζῶφρα.

Και ταῦτα πάλιν βαθμηδὸν μὲ τὸν καιρὸν γενήσαν ἰχθῶς, πτηνὰ, τετράποδα καὶ μετεμορφωθῆκαν.
 Τέλος ἐφάν' ἡ Μαίμου ἡ πρωαδαμαία,
 ἔξ ἧς παρήχθ' ὁ ἄνθρωπος μὲ λογικόν, μὲ φρένα.
 Συμφώνως λοιπὸν καὶ ἐγὼ τῷ νόμῳ τοῦ Δαρβίνου.
 Θὰ κάμω μὴν ἐξέλκιν, ἀλλ' ὄχι ὡς τὴν ἐκείνου.
 Βλέπετε ἓνα μικρὸ παιδί πῶς ὅλως μετεβλήθη
 στὸ σῶμα καὶ στὸ πρόσωπον κ' ἀκόμη καὶ στὰ ἴδη.
 Καὶ κουκουβάγια ἔγεινε τ' ὠραῖον τὸ παιδάκι,
 ποῦ ἄλλοτε ὠμοῖαζε ὡς ἓνα ἀγγελάκι.
 Συνειθίσε τὸ δούτυχο πάντοτε νὸ κυττάζει
 μὲ ἐκπλήξιν καὶ ἔκστασιν, ὡς ὅταν τις τρομάζει.
 Καὶ ἦνοιγε τὰ μάτια του μ' ἄλην τὴν δύναμιν του,
 ὅπῃ τῷ ὠμίει τις κ' ἤκουε τὴν φωνὴν του.
 Ἔνεκα τούτου ἤρχισαν τὰ μάτια νὰ ἀλλάζουν
 καὶ κουκουβάγιας τῆς γλαυκῆς τελείως ν' ἐμοιάζουν.
 Κατὰ μικρὸν δ' ἡ κεφαλὴ κ' ἔδλον ὄμοιο τὸ σῶμα,
 καὶ τὸ παραδοξότερον τ' ὠραῖόν του τὸ στόμα.
 Ὅλα ἔμετεβλήθησαν ὡς φαίνεται κατ' ἓνα
 νόμον ἀπλοῦν καὶ φυσικόν, ἀλλ' ἄγνωστον σ' ἐμένα.
 Πῶς ἠμπορεῖ τοιοῦτόν τι νὰ γείνη, θὰ εἰπῆτε;
 Ναι, ἠμπορεῖ πολὺ καλά, γιαντό; μὴ ἀπορεῖτε!
 Ἄφου ἡ πίσθηκος αὐτὸς ἠλλάξε, μετεβλήθη,
 κ' ἔγεινε μέγας ἄνθρωπος μὲ νοῦν, ψυχὴν καὶ ἴδη,
 εἶναι τάχα ἀπίστευτον νὰ γείνη κουκουβάγια
 παιδί μὲ τὴν ἐξέλιξιν, ἀν ὄχι μὲ τὰ μάγια;
 K.

Η ΑΙΣΙΟΙΣΙΣ.

- α'. Ἡ ἄνοιξις ἦλθε
τὰ δένδρα ἀνθίζουν
κ' ὁ κόσμος σκερτᾷ.
 - β'. Χαρὰ βασιλεύει
εἰς ὅλα τὰ ζῶα
κ' ἡ φύσις γελᾷ.
 - γ'. Τ' ἀρνάκια πηδοῦνε
ἐπάνω στὰ χορτά
γεμάτα χαρὰ.
 - δ'. Ὁ ρυὰξ γεμάτος
στὸν δρόμον του τρέχει
μὲ κρότον πολὺ.
 - ε'. Τὰ κρύα πιά παύουν,
τὰ χιόνια μᾶς λυώνουν
ἐπὶν' στὰ βουνά.
 - ς'. Ἀγάπην μεγάλην
νὰ ἔχωμεν πρέπει
στὸν Πλάστην αὐτῶν.
 - ζ'. Αὐτὸς ποῦ φροντίζει
νὰ διδῇ στὴν ὥρα
αὐτὰ τὰ καλά.
 - η'. Ὅδὸν ἄλλο θέλει
ἢ μόνον ἀγάπην
ἀπ' ὅλους ἡμᾶς.
- Ἐν Σμύρῃ, τῆ 6 Ἀπριλίου, 1893.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΓΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗΣ.

Ποιήματα.

— Τὰ δάση εἶναι περισσότερα εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἢ εἰς τὴν Εὐρώπην, περιέχουσι δὲ 412 νέα εἶδη δένδρων, τινὰ τῶν ὁποίων μεσαφουτεύθησαν ἐν Εὐρώπῃ.
 — Διὰ νὰ δύνανται νὰ λαμβάνουν σημεῖωσις καὶ εἰς τὸ σκότος οἱ ρεσπότερς προσκολλοῦν λεπτὸν ἠλεκτρικὸν φῶς εἰς τὸ ἄκρον τοῦ μολυβδοκοινδύλου των!
 — Εἰς τὰς Ἡνωμένους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουν ἐν ἐνεργείᾳ 67119 ταχυδρομικοὶ σταθμοί, εἰς 65,000,000 κατοίκων, ὅλ. ἀναλογεῖ ἐν ταχυδρομείῳ εἰς 1000 ψυ. χὰς ἢ αὐτὸ θὰ εἶπη διευθυνοῦσι τῆς ἀλληλογραφίας.
 — Ναοὶ καὶ ἱερὰ πλεονάζουν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἐκ τῶν πρώτων ὑπάρχουν 108,000 μὲ 53,606 ἱερεῖς καὶ 193,242

ἐκ τῶν δευτέρων μὲ 14,643 ὑπαλλήλους. Εἰς δὲ ναὸς ἢ ἱερὰ ἀναλογεῖ πρὸς 192 άτομα!
 — Ἐπαινετὴ εἶναι ἡ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἀπαγόρευσις τοῦ ν' ἀνοίγῃσι τὰ καταστήματα πρὸ τῆς 8ης πρωτῆς ὥρας. Ἄλλ' ἡ ἐντολὴ εἶναι, οὐχὶ θέλει ἀνοίξει τὴν Κυριακὴν μέχρι τῆς 8ης πρωτῆς ὥρας, ἀλλὰ θέλει ἀνοίξει τὴν Κυριακὴν ἢ ν' ἡμέραν ὅλην, ὀλοκληρῶν, καὶ οὐχὶ μέρος αὐτῆς.
 Ἄς ἐλπίζωμεν δτι αὐτὸς ὁ ναὸς ὡς χριστιανὸς θὰ συνέβη καὶ θὰ ἀποφασίσῃ νὰ τηρῇ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν ἀπ' αὐτοῦ ἄνευ ἀστυνομικῆς διαταγῆς.
 — Κατὰ τὸ 1892 ὑπὲρ τὰς 900,000 ἀνθρώπων ἀποίκησαν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτ. τῆς Ἀμερικῆς.
 — Ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδίων τῶν μαύρων κατοίκων τῶν Νοτίων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἅτινα συχναίουν εἰς τὰ σχολεῖα, ἀνέρχεται εἰς 1,322,668, διδάσκονται δὲ ὑπὸ 22,833 διδασκάλων τοῦ αὐτοῦ χρώματος.
 — Ἀγγλικὴ τῆς ἑταιρίας ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου διὰ τῆς Παλαιστίνης, θὰ καταλήγῃ δὲ εἰς τὴν Ἀκρην καὶ Χαλφάν.
 — Τὸ ὄψιστον κατοικοῦμενον μέρος τῆς γῆς μαρ εἶναι τὸ Μαναστήριον τῶν Βουδιστῶν ἐν Χαλίστῃ τῆς Θιβέτης, κείμενον εἰς ὕψος 16,000 ποδῶν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.
 Μετὰ τοῦτο ἔρχεται ἡ Γαλιέρα, σιδηροδρομικὸς τις σταθμὸς ἐν Περού 15,633 ποδ. ὑπὲρ τὴν θάλασσαν. Πλησίον τοῦ μέρους τούτου ὑπάρχει σφραγὴ 3,847 ποδ. μακρὰ, ἧς κείται 600 πόδας ὑπεράνω τῆς γραμμῆς τῆς διηγεκοῦς γίνουσι.
 Τελευταῖον ἔρχεται χοροῖν τὸ κατοικοῦμενον ὑπὸ μεταλλευτῶν ἐπὶ τοῦ δρους Δίνκαλν τῆς Πολιτείας Κολοράδο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κείται δὲ τοῦτο εἰς ὕψος 14,257 ποδ. ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.
 — Εἰς τὸ περὶ μελισσῶν Ἀμερικανικὸν Περιοδικὸν λέγεται δτι ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς 3,000,000 ἀνθρώπων ἐνασχολοῦνται κατ' ἔτος εἰς τὴν μελισσοτροφίαν, ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν κυψελῶν ἀνέρχεται εἰς 3,000,000, ἀποφύρουσι δὲ περὶ τὰς 75,000,000 λίτρας μέλιτος ἐτησίως, ἀξίας 810,000,000 ταλλήρων ἢ 4,500,000,000 φραγ. κηρὸν δὲ ἀξίας 3,000,000 φραγ. Ὅποια πηγὴ πληροῦτος διὰ τὴν Ἑλλάδα ἴδνατο νὰ ἀποθῇ ἡ μελισσοτροφία, ἐὰν ἐκκαλιεργεῖτο πρεπόντως!
 — Κατὰ τὰς γενομένας παρατηρήσεις, τὰ μικρὰ πτηνὰ ζοῦν 10—20 ἔτη. Ἡ ἄγρια γῆ περισσότερον τῶν 100 ἔτων, οἱ δὲ κύκνοι καὶ ζωὴ 300! Ἡ μακροζωία τῶν πτηνῶν ἀναπληρῶνει τὴν μικρὰν αὐτῶν γονιμότητα καὶ τὴν μεγάλην θνησιμότητα τῶν νεογνῶν των.
 — Τὸ μέγιστον ὑδραγωγεῖον, τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη ποτὲ ἐν τῷ κόσμῳ ἦτο τὸ κατασκευασθὲν ἐν Περού τῆς νοτίου Ἀμερικῆς ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν Ἰνκας, καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε μήκος 360 μιλίων!
 — Ἡ βαθυτάτη καταμέτρησις τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, ἧτις μέχρι τοῦδε ἐγένετο, ἦτο ἡ γενομένη μετατῆς ἡῶσου Τρίσαν δ' Ἀκούνα καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Ρίο δὲ λα Πλάτα εἰς τὴν Νότιαν Ἀμερικὴν, εὐρήθη δὲ δτι ἦτο 83[4 μιλίων, ἢ 46,236 ποδῶν!
 — Οἱ ἄγροί, εἰς τοὺς ὁποίους καλλιεργεῖται ὁ καφφὲς ἐν Βραζιλίᾳ κατέχουσι χωρὸν ἴσον μὲ 200,000 ἑκταρίων καὶ περιέχουν ἄνω τῶν 80 ἑκατομμυρίων φυτῶν τοῦ καφφῆ, ἧτοι πλεον τῶν 400 εἰς ἑκάστον ἑκταρίον. Παράγει δὲ ἑκαστον φυτὸν κατὰ μίσην θρον μίαν λίτραν καφφῆ εἰς κόκκους κατ' ἔτος καὶ ἀπασχολεῖ ἢ καλλιέργεια αὐτῆ τοῦ καφφῆ περὶ τὰς 800,000 ἀνθρώπων.
 — Τὸ δένδρον, τὸ ὁποῖον παράγει τὸν καρπὸν τῆς Βανάνας, εἶναι τὸ εὐφορώτατον τῶν καρπιμῶν δένδρων ἐν τῷ κόσμῳ, διότι παράγει τετραπλάσιον καρπὸν παρ' ὅτι παράγουν αἱ κασάτες καὶ 30πλάσιον τοῦ σίτου!

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πότε οἱ Ἰσραηλιταὶ διηρθέσαν εἰς δύο βασίλεια;
2. Πῶς ὠνομάζοντο;
3. Πόσα ἔτη διήρξατο ἑκάστον;

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΓΡΙΦΟΙ, ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ.

Αίνιγματα.

1— Είς τὴν ἔτοχὴν μόνος, φίλε Κώστα, ἐκλαμώνην
 Καὶ τῆς φύσεως ἀπείσπαστος τὴν μαγίαν ἰδεώμεν.
 Πρὸ τῶν οφθαλμῶν μου τέρας αἰφνης ἐπαρουσιάσθη,
 Καὶ ἡ προσοχὴ μου ὅλη πρὸς αὐτὸ εὐθὺς ἐστράφη.
 Παρακλῆδως ἠκολούθη ζεύγος ζῶων εὐκινήτων,
 Καὶ προθύμως ὑπὸ τούτων καὶ πιστῶς ὑπηρετεῖτο.
 Εἰς τοὺς ὤμους του βαθέως μαύρος δράκων ἐκοιμάτο,
 "Ὅστις" δεῖν ἐξυπνοῦσεν καὶ ἀγρίως ἐμυκάτο,
 Πῦρ ἀπὸ τοῦ ράθωνός του ἔτεχεῖτο πανταχόθεν,
 Κ' ἡ φωνὴ του ἀντηχοῦσα ἰσχυροῦτο μακρόθεν.
 Δυστυχῆς κτηνὸν τρομάξαν ἔπροσβέν του ἰσηκόθη,
 "Ἄλλ' ὁ δράκων ἐτεπνήσας ἐν τῷ ἅμα ἐτενέωθη.
 Ἐχυσεν ἀπὸ τὸ στόμα ἀστραπὴν καὶ μέγαν κρότον,
 Καὶ νεκρὸν εὐθὺς τὸ ζῶον ἔκασεν, ἐπὶ τὸν τόπον.
 Ποῖον εἶν' αὐτὸ τὸ τέρας εἶναι εὐκόλον νὰ εὕρης.
 Ἐάν φίλατά μοι Κώστα, εἰς τὴν ἔτοχὴν ὀδεύης.

Ἐν Γραμματικῇ Μαρτίνας 1. Ν. Ζωγραφάκης.

2— Ποταμὸς τῆς Μικρασίας εἶμαι, ἐν σὺ μοῦ συμπλήρης
 Τὰ στοιχεῖα τεχνιέντως, δὴ μορφώσης πλείστας λέξεις.
 Πρῶτον ἔμφρονα γυναῖκα κατὰ πλείστον συντελοῦσαν,
 Εἶτα νῆσον τῶν Κυκλάδων εὐφραῖα τε καὶ ἀνοῦσαν.
 Τὸν ἔρωτικὸν πρὸς τοῦτοιοις μήνα, κάλλους πλημμυροῦντα
 Ἀριθμητικὴν δὲ εἶτι μίαν εἰς τὸν ἀριθμοῦντα,
 Καὶ αἰγῶν δὲ καὶ ἀγέλης
 Κατοικίαν, ἐάν θέλης

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, Ἀχιλλεὺς Βάκας.

3— Τὰ πρῶτα μου ἀποτελοῦν τοῦ σώματός σου μέλος,
 Ποῦ εἰς αὐτὸ ὑπάρχουσιν τὰ δάκρυα καὶ ὁ γέλιος,
 Τὰ δύο τελευταῖα μου ἄνθη κολλᾷ δηλοῦν,
 Σymbolon ταπεινότητος καὶ ἀγάπης ἐκδηλοῦν.
 Αὐτὰ τὰ δύο φίλε μου κα' ἀκόμη ἐν στοιχείῳ,
 Θ' ἀποτελέσωσιν εὐθὺς νῆσον τῶν Ἴονων.

Ἐν Ἰθάκῃ, Κ.Σ. Κουβαράς.

Πρόβλημα.

4— Νὰ συμπληρωθῶσι αἱ στιγμαὶ διὰ τοι- Σ • Σ
 οῦτων ψηφίων, τὰ ὅποια ἀναγνω- • • •
 σκόμενα καθέτως καὶ ὀριζοντίως νὰ • • •
 εἰδῶσιν τὰς αὐτὰς λέξεις. Σ • Σ

Ἀθήνησι, Πετροῦλα Σπυριδίου.

Ἀπλῆ Ἀκροστιχίς.

5— Συστάσται ἐκ τεσσάρων λέξεων, καὶ τῶν τεσσάρων
 τούτων λέξεων τὰ ὀνόματα εἶναι ὀνόματα διαφανε

τετραπῶδων ζῶων χρησίμων εἰς τὸν ἄνθρωπον, τῶν
 τεσσάρων τούτων ζῶων τὰ ἀρχικὰ γράμματα λαμ-
 βανόμενα ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἐνὸς τῶν ἐκτὰ σο-
 φῶν τῆς ἀρχαιότητος.

Ἐν Βόλῃ, Ἄγγελος Εὐσ. Ἀγγελίδης.

Πρόβλημα.

6— Ἀντικατάστησον τὰς στιγμὰς
 διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε
 ὀριζοντίως καὶ καθέτως, εἰς
 σχῆμα σταυροῦ ν' ἀναγνώ- • • • I • • •
 σκῆται τὸ ὄνομα μιᾶς μι- • • •
 κρᾶς νῆσου τῶν Κυκλάδων • • •

Ἐν Πειραιεῖ, Γρηγ. Α. Γρηγορόπουλος.

Λύσεις τῶν Αἰνιγμάτων

τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1893.

- 1— Δέμος—Δίσκος
- 1— Κηρίον
- 3— Μ—ητη— Ρ
- 5— Ρ—ωσία
- Ι—ουδαί—Α
- Δ—ιας
- Χ—α — Φ
- Ι—μαλάτα
- Αγγί — Α
- Δ—ιγος
- Η—λακάτ—Η
- Ε—υνομος
- Α—Γαη — Α
- Σ—ωκράτης
- 4— Α—Ν—ει
- Θ—Ι—γγάνω
- Τ—ηλέμαχος
- Α—Κ—πῶν
- Μ—Α—ινάλω
- Ο—μυρος
- Α—Ι—νας
- Σ—Α—λαμικ
- Σ—όλων

Αἴτια.

Νικόλ. Μ. Κορές 3.4.5. Γεώρ. Ἀργαλιῶς 5, Δημ. Χ.
 Δελιακούρας 5. Εὐδοξία Κ. Νικήτα 3. Μελπομένη Ν. Μάρ-
 κου 3.4. Ἄγγελος Ε. Ἀγγελίδης 3.4.3. Παναγ. Β. Δη-
 μίου 4.5. Ἀναστάσιος Δ. Κούρας 5. Κ.Σ. Κουβαράς
 3.4. Δίκατ, Γ. Γεωργακοπούλου 3.4.5. Μαρτίνα Κ. Ἀ-
 νίστου 4.5. Περικλῆς Γ. Μηλωνάς 3.4.5. Εὐαγγελία Π.
 Ραντοπούλου 3.4. Δημοσφ. Ν. Βραχάμης 3.4. Πάτροκλος
 Ι. Περγάμης 1.2.3.4.5. Ἀθηνά Κ. Νικολαΐδου 3.4.
 Γεώργ. Α. Δημόπουλος 3.5. Ἡρακλῆς Δ. Σταυρόπουλος 3.
 3. Ἀγαθαῖα Ι. Μικροπούλου 4.5. Δημητρούλα Ε. Ἀγα-
 θητοῦ 3.4.5. Κλεονίκη Δ. Γιαννοπούλου 4.5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κήρυγμα Εὐαγγελίου ἐν Ἀθήναις κατὰ
 Κυριακὴν ἀπὸ 10—11 π. μ. καὶ ἀπὸ 5—6 μ. μ.
 ἐν τῇ κατὰ τὴν Πύλῃν τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοὺς
 Στόλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς **Ἑλληνικῆ Εὐ-
 αγγελικῆ Ἐκκλησίας.**

— Ἐν τῇ Ἀποθνήκῃ τῶν Ἀγίων Γραφῶν ὑπάρ-
 χουσι δώματα τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς, ὀλο-
 κληροὶ σειραὶ Ἐφῆμ. Παίδων καὶ αἱ τρεῖς σειραὶ
 τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων.

— Προσέτι λόγοι διὰ τροφικῆς καὶ ἄλλα θρη-
 σκευτικᾶ καὶ ἠθικᾶ φυλλάδια καὶ βιβλία.

— Περὶ γενέσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἀρμονίαν Ἰστορια-
 σμοῦ καὶ ἐπιστήμης ὑπὸ Ι. Σκαλισσοῦνη, τύποις Α
 Κωνσταντινίδου ἑρ. 7. Τὸ συνιστῶμεν εἰς πάντα νέοι
 καὶ πάσαν οἰκογένειαν.

— Τὸ Σπλήκων τῶν ληρστῶν διηγήματα τερπνό-
 τатон καὶ διδακτικώτατον διὰ οἰκογενεῖας μὲ εἰ-
 κόνας τιμὴ μόνον μίᾳ δραχμῇ συμπεριλαμβανο-
 μένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν.

Συνδρομὴ «Παιδικῶν Διηγημάτων» 8 καθ' ἔτος, ἐν Ἑλλάδι 40 λεπτ. ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ 60 λεπτ.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ 1893—3418.